A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. május 11.*

„Előzetes döntéshozatal – Közúti közlekedés – A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályai – 1071/2009/EK rendelet – 6. és 22. cikk – A járművezetők vezetési és pihenőidejével kapcsolatos súlyos jogsértésekért való büntetőjogi felelősség átruházását lehetővé tevő nemzeti szabályozás – Az e jogsértésekért kiszabott szankciók figyelmen kívül hagyása a közúti fuvarozási vállalkozás jóhírnevének értékelése során”

A C-155/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (felső-ausztriai regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2022. március 3-án érkezett, 2022. március 3-i határozatával terjesztett elő az

RE

és

a **Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld**

között,

az **Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, M. L. Arastey Sahún (előadó), F. Biltgen, N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– RE képviseletében A. Bajraktarevic és D. Schärmer Rechtsanwälte,

* Az eljárás nyelve: német.

– az osztrák kormány képviseletében C. Leeb, A. Posch és J. Schmoll, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében P. Messina és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013. május 13-i 517/2013/EU tanácsi rendelettel (HL 2013. L 158., 1. o.) módosított, a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300., 51. o.; a továbbiakban: 1071/2009 rendelet) 6. cikke (1) bekezdésének és 22. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az RE és a Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld (lilienfeldi körzeti közigazgatási hatóság, Ausztria; a továbbiakban: közigazgatási hatóság) között, a közigazgatási hatóság által az uniós jog – többek között a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó – szabályainak megsértése miatt RE-vel szemben kiszabott több szankció tárgyában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1071/2009 rendelet (1), (2) és (4) preambulumbekezdése kimondja:

„(1) A tisztességes versenyfeltételekkel működő közúti fuvarozás belső piacának megteremtése a közúti árufuvarozói és személyszállítói szakma (a továbbiakban: a közúti fuvarozói szakma) gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó közös szabályok egységes alkalmazását teszi szükségessé. E közös szabályok hozzájárulhatnak a közúti fuvarozók magasabb szakmai képzettségéhez, a piac racionalizálásához, a szolgáltatások, fuvarozók, ügyfelek és a gazdaság egészének érdekeit szolgáló javításához, valamint a nagyobb közúti biztonsághoz […]

(2) A belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti árufuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről szóló, 1996. április 29-i 96/26/EK tanácsi irányelv [HL 1996. L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 291. o.] előírja a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez szükséges minimumfeltételeket, valamint az e célból szükséges okiratok kölcsönös elismerését. Ugyanakkor a tapasztalat, a hatásvizsgálat és egyéb tanulmányok kimutatják, hogy az irányelvet nagyon eltérő módon alkalmazzák a különböző tagállamokban. Az eltérés több negatív következménnyel is jár, különösen a következőkre tekintettel: a verseny torzulása, a

piac átláthatatlansága, az egyenlőtlen ellenőrzési szint, valamint annak kockázata, hogy az alacsony szakmai képzettséggel rendelkező munkavállalókat alkalmazó vállalkozások hanyag vagy a közúti biztonságot és a szociális szabályokat kevésbé tiszteletben tartó viselkedést tanúsítanak, ami árthat az ágazatról kialakult képnek.

[…]

(4) Indokolt tehát korszerűsíteni a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó jelenlegi szabályokat az egységesebb és eredményesebb alkalmazásuk érdekében. […]”

4 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését és e szakma gyakorlását szabályozza.”

5 Az említett rendelet 2. cikkének 5. pontja a „szakmai irányítót” úgy határozza meg, hogy az a valamely „vállalkozás alkalmazásában álló természetes személy vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, a személy, vagy az arra vonatkozó rendelkezés esetén egy általa szerződés útján kijelölt másik természetes személy, aki tényleges és tartós módon szervezi a vállalkozás fuvarozói tevékenységét”.

6 Ugyanezen rendeletnek „A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó követelmények” című 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásoknak „jó hírnévvel” kell rendelkezniük.

7 Az 1071/2009 rendeletnek „A jó hírnév követelményével kapcsolatos feltételek” című 6. cikkének szövege szerint:

„(1) E cikk (2) bekezdésének értelmében a tagállamok meghatározzák a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt, jó hírnévre vonatkozó követelmény teljesítése érdekében teljesítendő feltételeket.

A tagállamok annak megállapítása során, hogy egy vállalkozás megfelel-e ezen követelménynek, megvizsgálják a vállalkozás, annak szakmai irányítói és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyek magatartását. Az e cikkben a büntetőjogi felelősségét megállapító ítéletre, az azzal szembeni szankciókra vagy a vállalkozás általi jogsértésekre való hivatkozások magukban foglalják magával a vállalkozással, annak szakmai irányítóival és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősséget megállapító ítéleteket, szankciókat vagy jogsértéseket.

Az első albekezdésben említett feltételek magukban foglalják legalább az alábbiakat:

[…]

b) a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetéséért nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót különösen az alábbiakra vonatkozó közösségi jogszabályok súlyos megsértése miatt:
   i. a gépjárművezetők vezetési és pihenési ideje, munkaideje, a menetíró készülék elhelyezése és használata;

[…]

(2) Az (1) bekezdés harmadik albekezdése b) pontjának alkalmazásában:

a) amennyiben a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében a közösségi jogszabályok IV. mellékletben felsorolt valamely legsúlyosabb megsértése miatt egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősséget állapítanak meg vagy szankciót szabnak ki, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megfelelő módon és időben történő szabályos igazgatási eljárást folytat le, beleértve adott esetben az érintett vállalkozás telephelyén végzett ellenőrzést is.

Az eljárás megállapítja, hogy a konkrét körülményekre tekintettel az adott esetben a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszreakció lenne-e. Minden ilyen megállapítást megfelelően indokolni és igazolni kell.

Ha az illetékes hatóság arra a megállapításra jut, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszreakció lenne, határozhat úgy, hogy a jó hírnév fennmarad. Ez esetben az indokolást rögzíteni kell a nemzeti nyilvántartásban. Az ilyen határozatok számát fel kell tüntetni a 26. cikk (1) bekezdésében említett jelentésben.

Ha az illetékes hatóság nem jut arra a megállapításra, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszreakció lenne, a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek vagy szankciók a jó hírnév elvesztését vonják maguk után;

[…]”

8 E rendelet „Ellenőrzések” című 12. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy a vállalkozások, amelyeknek engedélyezték a fuvarozói szakma gyakorlását, továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket. […]”

9 Az említett rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint:

„Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a vállalkozás a 3. cikkben foglalt követelmények közül egynek vagy többnek már nem felel meg, legkésőbb az e cikk (1) bekezdésében említett határidők lejártát követően felfüggeszti vagy visszavonja a fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt.”

10 Ugyanezen rendelet 22. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden intézkedést, amely ezek végrehajtásához szükséges. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. december 4-ig értesítik [az Európai] Bizottságot ezekről a rendelkezésekről, valamint haladéktalanul értesítik bármilyen későbbi, ezeket érintő módosításokról. A tagállamok biztosítják, hogy ezeket az intézkedéseket a fuvarozó nemzetisége [helyesen: állampolgársága] és székhelye tekintetében való megkülönböztetés nélkül alkalmazzák.

(2) Az (1) bekezdésben említett szankciók közé tartozik különösen a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedély felfüggesztése, visszavonása és az érintett szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása.”

11 Az 1071/2009 rendelet IV. melléklete tartalmazza „[a] legsúlyosabb jogsértések” listáját „a 6. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában”.

Az osztrák jog

12 Az 1991. január 31-i Verwaltungsstrafgesetz (a szabálysértésekről szóló 1991. évi törvény; BGB1. 52/1991) alapeljárás tényállására alkalmazandó változata (a továbbiakban: VStG) 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata értelmében a vállalkozás külső képviseletére hivatott személyek jogosultak arra, hogy a vállalkozás bizonyos térben vagy tartalmilag körülhatárolt tevékenységei vonatkozásában olyan személyeket jelöljenek ki felelős megbízottként, akik nem tartoznak a külső képviseletre hivatott személyek köréhez, akikre a vállalkozás bizonyos – területileg vagy tárgyilag körülhatárolt – tevékenységeire vonatkozó közigazgatási szabályok tiszteletben tartása tartozik.

13 Az 1994. március 18-i Gewerbeordnung (a kézműves, kereskedelmi és ipari tevékenységekről szóló törvény, BGB1. 194/1994) alapeljárás tényállására alkalmazandó változata 91. §-ának (2) bekezdése szerint az eladó vagy szolgáltató jogi személy iparűzési engedélyét csak akkor kell visszavonni, ha az engedély visszavonását megalapozó okok olyan természetes személyre vonatkoznak, aki meghatározó befolyással bír a működésre, és az eladó vagy szolgáltató ezt a személyt a hatóság által e tekintetben meghatározott határidőn belül nem távolította el.

14 Az 1995. augusztus 31-i Güterbeförderungsgesetz (a közúti áruszállításról szóló törvény; BGB1. 593/1995) 5. §-a (2) bekezdésének az alapeljárás tényállására alkalmazandó változata szerint a fuvarozási vállalkozás jóhírneve – az 1071/2009 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében szabályozott esetektől eltekintve – különösen akkor nem áll fenn, ha a kérelmezőre, az iparűzési engedély jogosultjára vagy a szakmai irányítóra jogerősen három hónapot meghaladó szabadságvesztést vagy 180 napi bírságot szabtak ki, vagy súlyosan megsértette az ágazatra irányadó javadalmazási és munkavégzési feltételekre vagy az árufuvarozásra, különösen a járművezetők vezetési és pihenési idejére vonatkozó rendelkezéseket.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 RE-t a nemzetközi árufuvarozás területén tevékenykedő közúti fuvarozási vállalkozás, a H. Z. GmbH jelölte ki a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata értelmében vett felelős megbízottként. E minőségében RE vállalta az Arbeitszeitgesetz (a munkaidőről szóló törvény, a továbbiakban: AZG) rendelkezéseinek tiszteletben tartásáért való felelősséget.

16 2019. január 11-i határozatával (a továbbiakban: vitatott határozat) a közigazgatási hatóság több bírságot szabott ki RE-vel mint a H. Z.-ért felelős megbízottal szemben azzal az indokkal, hogy megsértették az AZG-nek egyrészt a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2006. L 102., 1. o.) módosított, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 4-i 165/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 60., 1. o.), másrészt pedig a 165/2014 rendelet bizonyos rendelkezéseivel együttesen értelmezett rendelkezéseit.

17 Közelebbről, RE a H. Z. egyik alkalmazott járművezetőjének, S. R.-nek a munkaidejét nem úgy tervezte meg, hogy lehetővé tegye számára a 165/2014 rendelettel módosított 561/2006 rendelet által előírt napi vezetési idő tiszteletben tartását. RE azt sem biztosította, hogy S. R. betartsa a menetíró készülék használatára vonatkozóan a 165/2014 rendeletben előírt kötelezettségeket, különösen ami a járművezetői kártyára bizonyos információk manuális adatbeviteli funkció segítségével történő feltüntetésének elmulasztását illeti, ez utóbbi jogsértés különösen súlyos jogsértésnek minősül a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről és a 88/599/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 102., 35. o.) III. melléklete értelmében.

18 A H. Z. a tényállás időpontjában határokon átnyúló árufuvarozási koncesszió jogosultja volt. A cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetője egyúttal szakmai irányító is volt. RE a maga részéről nem volt sem szakmai irányító, sem pedig a H. Z. harmadik személyekkel szembeni képviseletére jogosult megbízott. Nem volt jelentős befolyása a H. Z vezetésére sem.

19 Egyébiránt a szabálysértési eljárás megindításakor az alperes hatóság bűnügyi nyilvántartásában a felperessel szemben hozott 113 jogerős szabálysértési határozat, illetve büntetőítélet szerepelt, ebből 65 az uniós jognak a H. Z. mint az AZG szerinti fuvarozási vállalkozás általi megsértése miatt került meghozatalra. E társaság mint közúti fuvarozási vállalkozás jóhírnevét soha nem vizsgálták e jogsértések fényében.

20 2020. május 29-i ítéletével a kérdést előterjesztő bíróság, a Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (alsó-ausztriai regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) megsemmisítette a vitatott határozatot, mivel kétségei merültek fel a VStG 9. §-a (2) bekezdése utolsó mondatának az 1071/2009 rendelettel való összeegyeztethetőségét illetően. E bíróság úgy vélte, hogy az előtte szóban forgó nemzeti rendelkezések nem szolgálhatnak az RE-vel szemben kiszabott szankciók jogalapjául, mivel az a közigazgatási eljárás, amelynek végén e szankciókat elfogadták, nem tette lehetővé H. Z. jóhírnevének, és így az utóbbi esetleges szankcionálásának az ellenőrzését. Álláspontja szerint abban az esetben, ha RE-t szankcióval sújtják, egyetlen más személyt sem lehetne ugyanazon tényállás miatt szankcionálni.

21 A kérdést előterjesztő bíróság mindenekelőtt rámutatott arra, hogy az 1071/2009 rendelet 22. cikke értelmében a tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet megsértése esetére előírt szankciók, amelyek között szerepel az említett rendelet 6. cikkében előírt, a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedély visszavonása, hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek. A gépjárművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezések súlyos megsértése miatti szankció fennállása az egyik olyan tényező, amely lehetővé teszi a jóhírnév elvesztését. Ebből következik, hogy a szóban forgó szabálysértési eljárás az 1071/2009 rendelet említett 22. cikke értelmében vett „intézkedésnek” minősül.

22 Ezt követően az említett bíróság rámutatott, hogy a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata értelmében vett felelős megbízott nem minősül az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „a tagállam által meghatározott egyéb releváns személynek”. Az ennek megállapítása szempontjából releváns nemzeti rendelkezések, nevezetesen a közúti áruszállításról szóló törvény 5. §–a (2) bekezdésének az alapeljárás tényállására alkalmazandó változata és a kézműves, kereskedelmi és ipari tevékenységekről szóló törvény 91. §-a (2) bekezdésének az alapeljárás tényállására alkalmazandó változata ugyanis csak a szakmai tevékenység gyakorlására jogosító engedély jogosultjaira, illetve az üzleti tevékenység

végzésére jelentős befolyást gyakorló személyekre vonatkoznak, vagyis olyan korlátolt felelősségű társaság, mint a H. Z., a cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetőjére, illetve a társaság többségi tagjára vonatkoznak. Így a fent említett nemzeti jogi rendelkezések alapján a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata szerinti felelős megbízottakkal szemben a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek az RE-vel szemben felrótt nagyon súlyos megsértése miatt kiszabott szankciók nem alkalmasak arra, hogy aláássák az érintett közúti fuvarozási vállalkozás jóhírnevét, következésképpen az ilyen szankciókat nem veszik figyelembe e vállalkozás jóhírnevének értékelése során, és azok az ilyen jóhírnév ellenőrzését sem alapozzák meg.

23 Végül a kérdést előterjesztő bíróság azt állapította meg, hogy a nemzeti jog alkalmazásának eredménye ellentétes az 1071/2009 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése által követett céllal, és – e rendelet 22. cikkének rendelkezéseivel ellentétben – nem teszi lehetővé a büntetőeljáráshoz kapcsolódó, a fuvarozási vállalkozás jóhírnevének ellenőrzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések visszatartó erejének biztosítását.

24 E bíróság lényegében úgy vélte, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben a szabálysértési eljárásnak az uniós joggal való összeegyeztethetősége biztosításának egyetlen lehetősége az, hogy RE-vel szemben nem szabnak ki olyan szankciót, amely nem teszi lehetővé e cél elérését, és ennélfogva mellőzni kell a VStG 9. §-a (2) bekezdésének alkalmazását.

25 2021. július 21-i ítéletével a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) hatályon kívül helyezte a Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (alsó-ausztriai regionális közigazgatási bíróság) ítéletét, mivel úgy ítélte meg, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak nem kellett megvizsgálnia, hogy a szankciót olyan módon szabták-e ki RE-re, hogy az az 1071/2009 rendelet rendelkezései alapján a jóhírnév kötelező felülvizsgálatát vonta maga után.

26 A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) mindenekelőtt megállapította, hogy az 1071/2009 rendeletből nem tűnik ki a kérdést előterjesztő bíróság azon értékelése, amely szerint a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezések megsértését illetően kizárólag a cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezető büntetőjogi felelőssége lenne megállapítható, nem pedig a VStG 9. §-ának (2) bekezdése alapján kinevezett felelős megbízotté. A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) szerint e jogsértéseket illetően a munkáltató vagy a felelős megbízott büntetőjogi felelősségének elvéből kell kiindulni.

27 Ezt követően e bíróság megállapította, hogy a Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (alsó-ausztriai regionális közigazgatási bíróság) azon értékelése, amely szerint kizárólag a felelős megbízott szankcionálása nem teszi lehetővé, hogy az érintett közúti fuvarozási vállalkozástól az 1071/2009 rendelet 22. cikke értelmében vett tényleges szankcióként visszavonják a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedélyt, nem releváns a szóban forgó ügyben folytatott eljárás szempontjából, mivel az nem ilyen engedély visszavonásra vonatkozott.

28 Végül a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) hozzátette, hogy az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése nemcsak hogy nem zárja azt ki, hanem éppen ellenkezőleg, azt sugallja, hogy az ilyen visszavonási eljárás keretében figyelembe kell venni a felelős megbízottakkal mint „a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyekkel” – a jelen esetben a VStG 9. §-ával – szemben kiszabott szankciókat is.

29 A kérdést előterjesztő bíróságnak, amelynek a szóban forgó szabálysértési eljárásról kell határoznia azt követően, hogy a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) hatályon kívül helyezte a 2020. május 29-i ítéletét, a kérdést előterjesztő bíróság, melynek az ügyet visszautalták, továbbra is ugyanazokat a kétségeket fogalmazza meg ebben az ítéletben a VStG 9. §-a (2) bekezdése utolsó mondatának az 1071/2009 rendelettel való összeegyeztethetőségét illetően.

30 E körülmények között a Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (alsó-ausztriai regionális közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, hogy azzal összeegyeztethető egy olyan nemzeti rendelkezés, amely a valamely fuvarozási vállalkozásért büntetőjogi felelősséggel tartozó személy számára lehetővé teszi, hogy a gépjárművezetők vezetési és pihenési idejére vonatkozó közösségi jogszabályok nagyon súlyos megsértéséért fennálló felelősségét közös megegyezéssel átruházza valamely természetes személyre, ha ezen átruházás révén elmarad a jóhírnév 1071/2009 rendelet értelmében vett vizsgálata, amelyet a nemzeti jogszabályok csak a szabálysértési felelősséggel tartozó, átruházó személy szankcionálása esetére irányoznak elő?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

31 A Bírósághoz írásbeli észrevételeket benyújtó valamennyi érdekelt vitatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát.

32 Először is valamennyi érdekelt úgy érvel, hogy az alapeljárásban szereplő szabálysértési eljárás nem az 1071/2009 rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti eljárás, mivel annak tárgya nem a H. Z. jóhírnevének vizsgálata, hanem az AZG megsértései miatt RE-vel szemben bírságot kiszabó határozat jogszerűségének felülvizsgálata. Az 1071/2009 rendeletnek a kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezése tehát semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, illetve hipotetikus jellegű problémára sem vonatkozik.

33 RE szerint a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés hipotetikus jellege abból is következik, hogy a terhére rótt jogsértések nem szerepelnek az 1071/2009 rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett legsúlyosabb jogsértéseknek az 1071/2009 rendelet IV. melléklete szerinti listáján, így az a feltétel, amelytől az annak ellenőrzését lehetővé tevő eljárás nemzeti hatóságok általi megindítása függ, hogy a jóhírnév elvesztése az e rendelkezésben előírt aránytalan intézkedésnek minősül-e, mindenképpen egyértelműen nem áll fenn.

34 Ezt követően az osztrák kormány vitatja a nemzeti jognak a kérdést előterjesztő bíróság általi értelmezését, amely szerint a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata szerinti felelős megbízottak nem tartoznak azon személyi körbe, akiknek a magatartása sértheti a vállalkozás jóhírnevét. Ez az értelmezés, amelyen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés alapul, ellentétes a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ítélkezési gyakorlatával, amelyből kitűnik, hogy az ilyen felelős megbízottak az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyek”, és ezért téves.

35 Végül a Bizottság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem kétértelmű jellegére és az ilyen kérelem tartalmára vonatkozóan a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében foglalt követelmények be nem tartására hivatkozik.

36 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje az előzetes döntéshozatalra utaló határozatnak az ítélete meghozatala tekintetében fennálló szükségességét, valamint a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (2023. december 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 E kérdések releváns jellegét ugyanis vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor tagadhatja meg ezek elbírálását, ha különösen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmát illetően az eljárási szabályzat 94. cikkében meghatározott követelményeket nem tartják tiszteletben, vagy ha nyilvánvalóan kitűnik, hogy az európai uniós szabálynak a nemzeti bíróság által kért értelmezése vagy érvényességének vizsgálata semmilyen módon nem függ össze az alapeljárás tényállásával és tárgyával, vagy ha a probléma elméleti jellegű (2022. szeptember 22-i Vicente (Ügyvédi munkadíj megfizetése iránti kereset) ítélet, C-335/21, EU:C:2017:720, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Márpedig először is meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kellő egyértelműséggel és pontossággal kifejtette az alapügyet jellemző, a jelen ítélet 15–29. pontjában felidézett azon ténybeli és jogi elemeket, amelyeken a Bíróság elé terjesztett kérdés alapul, az 1071/2009 rendelet, különösen – amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik – e rendelet 6. cikkével együttesen értelmezett 22. cikkének értelmezésére vonatkozó kérdését alátámasztó okokat, valamint az uniós jog e rendelkezései és a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata között általa felállított, az alapügyben alkalmazandó kapcsolatot.

39 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megfelel a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében előírt követelményeknek.

40 Másodszor, ami az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés hipotetikus jellegére, valamint az 1071/2009 rendelet 6. és 22. cikkének a kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezése és az alapeljárás valós jellege vagy tárgya közötti kapcsolat hiányára vonatkozó állítást illeti, először is meg kell jegyezni, hogy e rendelet 22. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy hozzák meg az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az említett rendelet rendelkezéseinek megsértését hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal sújtsák.

41 Márpedig, amint az az 1071/2009 rendelet 1. cikkének a 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből kitűnik, valamely vállalkozás számára a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának megkezdése és e szakma gyakorlása több követelmény, köztük a vállalkozás jóhírnevére vonatkozó követelmény teljesítésétől függ. Ebből következik, hogy e szakma olyan vállalkozás általi gyakorlása, amely nem felel meg e követelménynek, az 1071/2009 rendelet megsértésének minősül, amelyet e rendelet 22. cikkének megfelelően a tagállamoknak szankcionálniuk kell.

42 Egyébiránt, amint az az 1071/2009 rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből következik, a súlyos jogsértés miatti büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek és az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett uniós jogi rendelkezések súlyos megsértése miatt kiszabott szankciók azon tényezők között szerepelnek, amelyek alkalmasak arra, hogy valamely vállalkozás jóhírnevét megkérdőjelezzék, és adott esetben a jóhírnév elveszítéséhez vezethetnek.

43 Következésképpen annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok a fuvarozási vállalkozás jóhírnevének elvesztését, amely ezen uniós jogi rendelkezések e vállalkozás általi be nem tartásából eredhet, hatékony, arányos és visszatartó erejű módon szankcionálják, és ily módon tiszteletben tartsák az 1071/2009 rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből és 22. cikkéből eredő kötelezettségeiket, többek között biztosítaniuk kell, hogy az említett uniós jogi rendelkezéseknek az említett vállalkozáson belül elkövetett súlyos megsértését üldözik és szankcionálják azáltal, hogy elfogadják a szükséges, így különösen az említett jogsértésekért való büntetőjogi felelősségre vonatkozó rendelkezéseket.

44 Márpedig a VStG 9. §-a (2) bekezdésének az alapügyre alkalmazandó utolsó mondata e rendelkezések részét képezi, mivel – amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik – egyrészt e § felhatalmazza a közúti fuvarozási vállalkozást arra, hogy az e vállalkozás alkalmazásában álló járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezések betartásáért felelős megbízottként egy személyt jelöljön ki, másrészt pedig az ilyen kijelölés az említett társaságon belül e szabályozások megsértése miatt fennálló büntetőjogi felelősségnek az így kijelölt megbízottra történő átszállását vonja maga után.

45 Másodszor, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból is kitűnik, a kérdést előterjesztő bírósághoz a vitatott határozat jogszerűségére vonatkozó keresettel fordultak, amelynek keretében szerinte e bíróságnak a nemzeti jognak megfelelően teljes egészében felül kell vizsgálnia e határozatot, és különösen az alapeljárás felperesének felrótt magatartás büntetendő jellegéről kell határoznia. Így a vitatott határozat jogszerűsége többek között attól függ, hogy az 1071/2009 rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 22. cikkével összeegyeztethető-e a VStG 9. §-a (2) bekezdése utolsó mondatának a jelen ügyben történő alkalmazása. Ugyanis ez utóbbi rendelkezésnek az alapeljárásra való alkalmazását követően az alapügyben szóban forgó jogsértésekért kizárólag az alapeljárás felperesének büntetőjogi felelőssége állapítható meg, míg a nemzeti jog kizárja, hogy e személy magatartását figyelembe lehessen venni annak meghatározásához, hogy a szóban forgó társaság megfelel-e a jóhírnév követelményének.

46 Következésképpen az, hogy a VStG 9. §-a (2) bekezdése utolsó mondatát a jelen esetben alkalmazni kell és meg kell állapítani az alapeljárás felperesének ebből eredő büntetőjogi felelősségét, a jelen esetben azzal a kockázattal járna, hogy hatással lehet az érintett jogsértéseknek a többek között az 1071/2009 rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében említett, az említett társaság jóhírnevének, valamint a többek között az e rendelet 22. cikkében említett, a jóhírnév hiányával kapcsolatos esetleges szankciók kiszabásának az ellenőrzése céljából történő figyelembevételére.

47 Következésképpen nem tűnik ki nyilvánvalóan, hogy az uniós jognak a kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés hipotetikus jellegű.

48 E tekintetben nincs jelentősége az RE által hivatkozott azon körülménynek, hogy az alapeljárásban neki felrótt tények nem szerepelnek az 1071/2009 rendelet IV. mellékletében felsorolt jogsértések listáján, mivel – amint az a jelen ítélet 40–46. pontjából kitűnik – az 1071/2009 rendelet 22. és 6. cikke és a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata között fennálló, az alapeljárásban alkalmazandó kapcsolat nem függ attól, hogy az alapügyben szóban forgó jogsértések az említett listán szerepelnek-e.

49 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak, amikor előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre válaszol, az a feladata, hogy az uniós bíróságok és a nemzeti bíróságok között fennálló hatáskörmegosztás keretén belül azt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban meghatározott ténybeli és szabályozási hátteret vegye figyelembe, amelybe e kérdések illeszkednek (2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróságnak különösen nem feladata a nemzeti jog rendelkezéseinek értelmezéséről határozni, sem azt megítélni, hogy helyesen értelmezi-e e rendelkezéseket a nemzeti bíróság (2013. szeptember 26-i Texdata Software ítélet, C-418/11, EU:C:2013:588, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Ebből következik, hogy a Bíróságot köti a nemzeti jognak a kérdést előterjesztő bíróság által a tekintetben adott értelmezése, hogy az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában nem vették figyelembe azokat a jogsértéseket, amelyekért a VStG 9. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata alapján a felelős megbízottak tartoznak felelősséggel, és amelyen az e bíróság által feltett kérdés alapul.

51 Az osztrák kormánynak az ilyen értelmezés téves jellegére vonatkozó állítása ezért nem befolyásolja e kérdés elfogadhatóságát.

52 A fentiekből következően az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

53 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1071/2009 rendelet 22. cikkét e rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a közúti fuvarozási vállalkozáson belül elkövetett jogsértésekért büntetőjogi felelősséggel tartozó személy, akinek a magatartását figyelembe veszik e vállalkozás jóhírnevének értékelése során, kijelölhet egy személyt a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezések betartásáért felelős megbízottnak, és ily módon ez utóbbi személyre ruházza át az uniós jog e rendelkezéseinek megsértése miatti büntetőjogi felelősséget, amennyiben a nemzeti jog nem teszi lehetővé az ilyen módon az említett megbízottnak betudott jogsértések figyelembevételét annak értékelése céljából, hogy a fuvarozási vállalkozás megfelel-e a jóhírnév követelményének.

54 Először is meg kell állapítani, hogy – amint az az 1071/2009 rendelet (1), (2) és (4) preambulumbekezdéséből kitűnik – e rendelet célja a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó szabályok korszerűsítése e szabályok tagállamokon belüli egységesebb és eredményesebb alkalmazásának biztosítása érdekében, a közúti fuvarozók magasabb szakmai képzettségének elérése, a piac racionalizálása, a szolgáltatások, fuvarozók, ügyfelek és a gazdaság egészének érdekeit szolgáló javítása, valamint a nagyobb közúti biztonság.

55 Az 1071/2009 rendelet 3. cikkében a közúti fuvarozói szakma gyakorlásához előírt követelmények között szerepel a jóhírnév követelménye, amelynek feltételeit e rendelet 6. cikke pontosítja.

56 E tekintetben egyrészt az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első albekezdéséből kitűnik, hogy a tagállamoknak kell meghatározniuk azokat a feltételeket, amelyeket a vállalkozásoknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy megfeleljenek a jóhírnév követelményének. Mindazonáltal az uniós jogalkotó e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározta azokat a minimális feltételeket, amelyeket e követelménynek tartalmaznia kell, amelyek között szerepel e rendelkezés b) pontjában az, hogy a vállalkozással vagy a szakmai irányítóval szemben nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót az e pontban felsorolt olyan uniós jogi rendelkezések súlyos megsértése miatt, mint például a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó szabályok.

57 Másrészt az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően annak meghatározása érdekében, hogy egy vállalkozás megfelel-e a jóhírnév követelményének, a tagállamoknak figyelembe kell venniük a vállalkozás, annak szakmai irányítói és az említett tagállamok által esetlegesen meghatározott egyéb releváns személy magatartását. Az e cikkben a büntetőjogi felelősségét megállapító ítéletre, az azzal szembeni szankciókra vagy a vállalkozás általi jogsértésekre való hivatkozások magukban foglalják magával a vállalkozással, annak szakmai irányítóival és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyekkel szembeni, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéleteket, valamint a rájuk kiszabott szankciókat és az általuk elkövetett jogsértéseket.

58 Ebből következik, hogy az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett szabályoknak a fuvarozási tevékenységek gyakorlása során történő tiszteletben tartása az egyik olyan feltétel, amelyet a közúti fuvarozási vállalkozásnak teljesítenie kell ahhoz, hogy megfeleljen a jóhírnév követelményének.

59 E követelmény célja tehát annak elkerülése, hogy a többek között a közúti közlekedésbiztonsági és szociális szabályok tekintetében hanyag közúti fuvarozási vállalkozások működjenek a belső piacon, ezáltal veszélyeztetve a – jelen ítélet 54. pontjában kifejtett – 1071/2009 rendelet által követett célt.

60 A közúti fuvarozási vállalkozás jóhírneve egyébiránt attól függ, hogy a szakmai irányítóival szemben súlyos bűncselekmény elkövetéséért nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet, illetve nem szabnak ki szankciókat az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában felsorolt uniós jogi rendelkezések súlyos megsértése miatt.

61 E feltétel megfelel mind a jóhírnév követelménye, mind pedig az e rendelet által követett célnak, amennyiben az többek között annak megakadályozására irányul, hogy e vállalkozások tevékenységének – és különösen az említett uniós jogi rendelkezések hatálya alá tartozó tevékenységi területeknek – az irányítása olyan személyekre háruljon, akiket súlyos bűncselekmény elkövetéséért ilyen büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekkel vagy szankciókkal sújtottak, csökkentve annak kockázatát, hogy e szakmát a jelen ítélet 59. pontja értelmében vett hanyag fuvarozási vállalkozások gyakorolják.

62 Végül a közúti fuvarozási vállalkozás jóhírneve attól is függ, hogy a tagállamok által meghatározott egyéb releváns személyekkel szemben nem hoztak súlyos bűncselekmény elkövetéséért büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában felsorolt uniós jogi rendelkezések súlyos megsértése miatt.

63 Az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében szereplő, a tagállamok által meghatározható „releváns személyek” fogalmának meghatározására nem került sor sem e rendeletben, sem pedig közvetett módon, a tagállamok nemzeti jogára való utalással. Így az említett fogalmat úgy kell tekinteni, mint amely az uniós jog önálló fogalma, és az Unió területének egészén egységesen kell értelmezni, figyelemmel nem csupán az említett rendelkezés szövegére, hanem arra a kontextusra is, amelybe az illeszkedik, illetve az azon szabályozás által követett célokra, amelynek az részét képezi (2022. december 22-i EUROAPTIEKA ítélet, C-530/20, EU:C:2022:1014, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

64 E tekintetben magából az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének szövegéből és rendszeréből kitűnik, hogy az e rendelkezés második albekezdése értelmében vett „releváns személyek” azon személyi kategóriákba tartoznak, amelyek magatartását figyelembe kell venni annak vizsgálata céljából, hogy valamely fuvarozási vállalkozás megfelel-e az e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt jóhírnév követelményének. Következésképpen a velük szemben súlyos bűncselekmény elkövetéséért hozott büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek és az említett rendelet 6. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett súlyos megsértése miatt velük szemben kiszabott szankciók sérthetik az említett vállalkozás jóhírnevét, ugyanúgy, mint a vállalkozással vagy annak szakmai irányítóival szemben súlyos bűncselekmény elkövetéséért hozott büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek és az e jogsértések miatt velük szemben kiszabott szankciók.

65 Márpedig a jóhírnév követelménye által követett, a jelen ítélet 59. és 61. pontjában kifejtett célra tekintettel meg kell állapítani, hogy az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „releváns személy” fogalmába tartoznak a szakmai irányítóktól eltérő, az e rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett uniós jogi rendelkezések hatálya alá tartozó tevékenységi területek irányításáért felelősséget vállaló személyek, akiknek következésképpen biztosítaniuk kell e szabályok tiszteletben tartását e tevékenységek gyakorlása során, és büntetőjogi felelősséget kell vállalniuk az említett szabályok megsértése esetén.

66 Következésképpen, amikor valamely tagállam olyan nemzeti szabályozás alapján, mint a VStG 9. §-ának (2) bekezdése, többek között a közúti fuvarozási vállalkozásokra ruházza azt a lehetőséget, hogy a szakmai irányítóktól eltérő személyeket jelöljenek ki a jelen ítélet előző pontjában említett tevékenységi területek irányításáért felelős megbízottként, meg kell állapítani, hogy e tagállam ezáltal a megbízottak ilyen kategóriáját jelölte ki az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése második albekezdésének értelmében vett olyan „releváns személyként”, akinek magatartását figyelembe kell venni az említett vállalkozások jóhírnevének értékelése szempontjából.

67 Másodszor, amint az a jelen ítélet 40. és 41. pontjában megállapításra került, az 1071/2009 rendelet 22. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy fogadják el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy hatékony, visszatartó erejű és arányos módon szankcionálják azokat a közúti fuvarozási vállalkozásokat, amelyek nem felelnek meg a jóhírnév követelményének.

68 E szankciók között szerepel többek között – amint az e 22. cikk (2) bekezdéséből kitűnik – a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedély felfüggesztése, ezen engedély visszavonása és a szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása.

69 Mivel a fuvarozási vállalkozások jóhírneve többek között attól függ, hogy súlyos bűncselekmény elkövetéséért nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót az említett rendelet 22. cikke előírásainak betartása érdekében az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett szabályoknak a szállítási tevékenységük gyakorlása során történő be nem tartása miatt, a tagállamoknak többek között biztosítaniuk kell, hogy az ilyen vállalkozásokon belül elkövetett súlyos jogsértések miatti büntetőjogi felelősséget úgy határozzák meg, hogy az ne akadályozza meg a jóhírnévnek az említett jogsértések elkövetéséből eredő elvesztése miatti hatékony, visszatartó erejű és arányos szankció kiszabását.

70 Márpedig nyilvánvaló, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás lehetővé teszi a közúti fuvarozási vállalkozás számára, hogy kijelöljön egy személyt az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett uniós jogi rendelkezések betartásáért felelős megbízottként, hogy e kijelölés e személyre ruházza az ezen uniós jogi rendelkezéseknek az e vállalkozás közúti fuvarozási tevékenységének gyakorlása során történő megsértése miatti büntetőjogi felelősséget, és hogy a nemzeti jog akadályát képezi annak, hogy az így kijelölt személy magatartását figyelembe vegyék annak értékelése során, hogy az említett vállalkozás megfelel-e az 1071/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt jóhírnév követelményének.

71 Következésképpen az említett szabályozásnak az említett vállalkozáson belül az ilyen kijelölést követően elkövetett súlyos megsértése nem sértheti az érintett vállalkozás jóhírnevét.

72 Ugyanis, még ha az így kijelölt személy vállalja is a felelősséget az ugyanezen szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységi területek irányításáért, és így az 1071/2009 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyek” kategóriájába tartozik, a súlyos bűncselekmény elkövetéséért hozott büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek és az ezen jogsértések miatt kiszabott szankciók soha nem alapozzák meg az e rendelet 6. cikke alapján az érintett vállalkozás jóhírnevének vizsgálatára irányuló eljárást, és azokat nem kell figyelembe venni azon ellenőrzések során, amelyeket az illetékes hatóságoknak az említett rendelet 12. cikkének megfelelően el kell végezniük annak vizsgálata érdekében, hogy a közúti fuvarozói szakma gyakorlására engedéllyel rendelkező vállalkozások továbbra is megfelelnek-e az ugyanezen rendelet 3. cikkében előírt követelményeknek.

73 Így az ilyen jogsértések elkövetése – számuktól és súlyuktól függetlenül – soha nem eredményezi e jóhírnév elvesztését, és ezáltal a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedély visszavonását vagy felfüggesztését sem.

74 Következésképpen az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, az 1071/2009 rendelet 22. cikkével ellentétesen megakadályozza, hogy a közúti fuvarozási vállalkozások jóhírnevét kétségbe lehessen vonni és e vállalkozásokkal szemben szankciókat lehessen kiszabni, jóllehet azok a személyek, akiket e vállalkozások vonatkozásában az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „releváns személyeknek” kell tekinteni, az említett rendelet 6. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett uniós jogi rendelkezések súlyos megsértését követték el.

75 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1071/2009 rendelet 22. cikkét e rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a közúti fuvarozási vállalkozáson belül elkövetett jogsértésekért büntetőjogi felelősséggel tartozó személy, akinek a magatartását figyelembe veszik e vállalkozás jóhírnevének értékelése során, kijelölhet egy személyt a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezések betartásáért felelős megbízottnak, és ily módon ez utóbbi személyre ruházza át az uniós jog e rendelkezéseinek megsértése miatti büntetőjogi felelősséget, amennyiben a nemzeti jog nem teszi lehetővé az ilyen módon az említett megbízottnak betudott jogsértések figyelembevételét annak értékelése céljából, hogy az említett vállalkozás megfelel-e a jóhírnév követelményének.

A költségekről

76 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A 2013. május 13-i 517/2013/EU tanácsi rendelettel módosított, a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 22. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a közúti fuvarozási vállalkozáson belül elkövetett jogsértésekért büntetőjogi felelősséggel tartozó személy, akinek a magatartását figyelembe veszik e vállalkozás jóhírnevének értékelése során, kijelölhet egy személyt a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó uniós jogi rendelkezések betartásáért felelős megbízottnak, és ily módon ez utóbbi személyre ruházza át az uniós jog e rendelkezéseinek megsértése miatti büntetőjogi felelősséget, amennyiben a nemzeti jog nem teszi lehetővé az ilyen módon az említett megbízottnak betudott jogsértések figyelembevételét annak értékelése céljából, hogy az említett vállalkozás megfelel-e a jóhírnév követelményének.

Aláírások